

Arrest

nr. 215 229 van 16 januari 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE RAEDEMAEKER
Augustijnenstraat 10
2800 MECHELEN

tegen:

de stad LEUVEN, vertegenwoordigd door de Burgemeester.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Burgemeester van de stad Leuven van 9 juli 2018 tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 18 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE RAEDEMAEKER, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat A.-S. DEBERSAQUES, die loco advocaat B. BEELEN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 juli 2018 neemt de gemachtigde van de Burgermeester van de stad Leuven de beslissing tot niet-inoverwegingname van een aanvraag voor een toelating tot verblijf. Dit is de bestreden beslissing:

“Gelet op artikel 12 bis, §§ 3, 3bis of 4, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 26, § 1, derde

lid of artikel 26/1, § 1, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Naam : A(...)

Voorna(a)m(en) : J(...) R. H.

Nationaliteit: Palestina

Geboortedatum : (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister : /

Verblijvende te / verklaart te

verblijven te: (...)

heeft zich op 24/06/2018 (dag/maand/jaar) aangeboden bij het gemeentebestuur om een aanvraag tot verblijf in te dienen, in toepassing van de artikelen 10 en 12 bis, § 1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen en wordt niet doorgegeven aan de Minister of zijn gemachtigde, omdat de vreemdeling om zijn aanvraag te staven niet alle documenten bedoeld in de artikelen 10, §§ 1 tot 3 en 12bis, §§ 1 en 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, overlegt, namelijk:

Betrokkene legt niet alle in artikel 12bis, §2 van de wet van 15.12.1980 bedoelde bewijzen voor:

o een gelegaliseerde en vertaalde huwelijksakte

o een bewijs van goed gedrag en zeden

o een medisch getuigschrift"

2. Over de rechtspleging

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft.

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. In een eerste middel werpt de verzoekende partij de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel luidt als volgt:

"In zijn verzoekschrift, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing manifest gebrekkig gemotiveerd is vermits de bestreden beslissing stelt: (stuk 1):

Heeft zich op 24.06.2018 aangeboden bij het gemeentebestuur om een aanvraag in te dienen, in toepassing van de artikel 10 en 12bis, §1, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Terwijl de aanvraag van verzoeker werd ingediend op 12.02.2018, zoals bevestigd door verweerder (stuk 3 en 4). Verzoeker heeft zich niet aangemeld op 24.06.2018 om een aanvraag in te dienen. Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing niet genomen werd op basis van de juiste aanvraag, zodat de bestreden beslissing blijk geeft van gebrekkige motivering en van een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. In zijn nota met opmerkingen, ontkent verweerder de fout niet. Verweerder voert aan dat het om een materiële misslag gaat en uit de beslissing en het administratief dossier blijkt dat er weldegelijk geoordeeld werd over de aanvraag van verzoeker en de datum geen verdere invloed heeft op de inhoud van de beslissing welke gaat over het niet voorleggen van alle stukken. Verzoeker wenst te antwoorden in zijn synthesesemorie, dat het onbetwistbaar essentieel is de juiste aanvraag te beoordelen, ook om te onderzoeken of alle documenten inbegrepen waren. Op 12.02.2018 heeft verzoeker een papieren dossier ingediend, bevestigd trouwens door verweerder, waarvan verzoeker formeel stelt dat er een medisch attest bijgevoegd was. Uit de bestreden beslissing kan verzoeker alleen maar besluiten dat verweerder een verkeerde aanvraag beoordeeld heeft, zowel inhoudelijk, nl. voorhouden dat geen medisch attest werd voorgelegd, als qua datum, nl. 24.06.2018. Verzoeker volhardt in zijn middel dat de

bestreden beslissing manifest gebrekkig gemotiveerd is en dat de beslissing onzorgvuldig werd genomen. Het middel is gegrond"

3.1.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.1.3. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij een verkeerde aanvraag heeft beoordeeld, qua datum, namelijk een aanvraag van 24 juni 2018 en qua inhoud, namelijk dat er geen medisch attest wordt voorgelegd. Zij betoogt dat de verwerende partij niet zomaar kan voorhouden dat het gaat om een materiële mislag en dat hierdoor de bestreden beslissing manifest gebrekkig gemotiveerd is.

De Raad stelt vooreerst vast dat er zich in het administratief dossier geen aanvraag bevindt die dateert van 24 juni 2018. Nu de verzoekende partij zelf aangeeft dat er op deze datum nooit een aanvraag was en de verwerende partij stelt dat het gaat om een materiële mislag, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat het om een materiële mislag gaat, mede doordat de verzoekende partij stelt dat er geen aanvraag van 24 juni 2018 kan zijn. Zij maakt niet aannemelijk dat de materiële mislag afbreuk doet aan de wettigheid van de bestreden beslissing. Dit louter poneren volstaat niet.

Waar de verzoekende partij verwijst naar de inhoud van de bestreden beslissing, meer bepaald het medisch attest, stelt de Raad dat dit zal worden besproken onder het derde middel, nu de verzoekende partij er daar dieper op ingaat.

De verzoekende partij maakt een schending van de opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk.

Het eerste middel is niet gegrond.

3.2.1. In een tweede middel werpt de verzoekende partij de schending op van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, het zorgvuldigheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en artikel 26/1, §1 van het Vreemdelingenbesluit.

Het middel luidt als volgt:

"In zijn verzoekschrift, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing blijk geeft van een tegenstrijdige en dubbelzinnige houding van verweerder die niet conform artikel 26/1, §1, al. 2 van het Koninklijk Besluit dd. 8 oktober 1981 is. In de bestreden beslissing stelt verweerder (stuk 1):

Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen en wordt niet doorgegeven aan de Minister of zijn gemachtigde, omdat de vreemdeling om zijn aanvraag te staven niet alle documenten bedoeld in de artikelen 10, §§ 1 tot 3 en 12bis, §§ 1 en 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, overlegt...

Nochtans had de stad Leuven in een e-mail dd. 25.06.2018 aan de raadsman van verzoeker bevestigd dat de aanvraag dd. 12.02.2018 dezelfde dag werd overgemaakt aan de gemachtigde van de Minister (stuk 4). En artikel 26/1 §1, al. 2 van het Koninklijk Besluit dd. 8 oktober 1981 stelt dat "indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag alle vereiste documenten overlegt, stuurt de

burgemeester of zijn gemachtigde onmiddellijk een kopie van de aanvraag naar de gemachtigde van de Minister, zodat de laatstgenoemde persoon de ontvankelijkheid ervan kan verifiëren. Met het oog op de eventuele inschrijving van de vreemdeling in het vreemdelingenregister laat de burgemeester of zijn gemachtigde tot een verblijfsonderzoek overgaan". Dat verzoeker er bijgevolg mocht van uitgaan dat alle vereiste documenten waren overgelegd. Verzoeker voert aan dat verweerder blijk geeft van een tegenstrijdige en dubbelzinnige houding en dat de bestreden beslissing gebrekkig gemotiveerd is, en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel schendt, alsmede artikel 26/1 §1, al. 2 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981.

In zijn nota met opmerkingen, bevestigt verweerder dat het dossier werd overgemaakt aan 'de gemachtigde van de Minister'. Verweerder zegt dat het dossier slechts overgemaakt werd aan DVZ voor advies en DVZ op 4 juli 2018 opdracht gaf de aanvraag onontvankelijk te verklaren. Verweerder voert aan dat de bevestigingsmail waarin de raadsman van verzoeker werd geïnformeerd over het feit dat het dossier werd overgemaakt aan DVZ, enkel een welwillende, niet officiële, louter informerende mededeling betreft en geen de facto recht op vrijstelling van het overleggen van de vereiste documenten betreft. Verweerder houdt vervolgens nog voor dat verzoeker en diens raadsman duidelijk op de hoogte gebracht waren over welke stukken vereist waren en men zich zodoende ook niet beroepen kan op enige goede trouw. Tot slot overweegt verweerder nog dat het middel verzoeker tot geen enkel doel dient daar zelfs indien concludant gemeend zou hebben dat de aanvraag van gedaagde volledig was - quod non - de Minister of zijn gemachtigde evengoed de aanvraag om dezelfde redenen had afgewezen. Verzoeker wenst te antwoorden in zijn synthesesmemorie, dat uit wat verweerder voorhoudt in zijn nota met opmerkingen, hij moet vaststellen dat verweerder blijk heeft gegeven van bevoegdheidsvermenging. De genomen beslissing is een beslissing tot niet-inoverwegingname omwille van onvolledigheid van het dossier. Deze bevoegdheid behoort toe aan de burgemeester of zijn gemachtigde.

Artikel 26/1, §1, al. 2 van het Koninklijk Besluit dd. 8 oktober 1981 stelt dat "indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag alle vereiste documenten overlegt, stuurt de burgemeester of zijn gemachtigde onmiddellijk een kopie van de aanvraag naar de gemachtigde van de Minister, zodat de laatstgenoemde persoon de ontvankelijkheid ervan kan verifiëren. Met het oog op de eventuele inschrijving van de vreemdeling in het vreemdelingenregister laat de burgemeester of zijn gemachtigde tot een verblijfsonderzoek overgaan".

Eens het dossier doorgestuurd is naar de Minister of zijn gemachtigde gaat deze de ontvankelijkheid na, bv. de ingeroepen buitengewone omstandigheden. Verweerder vermengt de 'niet-in-overwegingname' en 'onontvankelijkheid', hetgeen te onderscheiden bevoegdheden betreffen die toekomen aan onderscheiden overheden. Verder wenst verzoeker in te brengen dat hij helemaal niet weet wat verweerder bedoelt met "gedaagde en diens raadsman waren duidelijk op de hoogte gebracht over welke stukken vereist waren en men zich zodoende niet kan beroepen op enige goede trouw". Verweerder heeft verzoeker nooit ingelicht welke stukken dan wel zouden ontbreken. Verzoeker betwist ook het argument van verweerder dat het middel voor verzoeker geen enkel doel dient. Dit is niet correct. Verzoeker heeft een volledig dossier ingediend. En het feit dat verweerder aan verzoeker bevestigd heeft dat het dossier werd overgemaakt aan de dienst vreemdelingenzaken impliceert een beslissing tot wel-inoverwegingname. Verzoeker mocht er dan ook op vertrouwen dat de aanvraag door dienst vreemdelingenzaken inhoudelijk onderzocht zou worden op ontvankelijkheid en gegrondheid. Meer nog verzoeker is echtgenoot van een erkende vluchteling. Wanneer de aanvraag tot gezinshereniging ingediend wordt binnen het jaar na de erkenning, in casu 28 juni 2017, geniet verzoeker van enkele gunstmaatregelen (zoals geen bewijs bestaansmiddelen, geen bewijs mutualiteit, geen bewijs huisvesting enz.). Verzoeker heeft zijn aanvraag ingediend op 12.02.2018 op een ogenblik dat hij van de gunstmaatregelen genoot. Ondertussen, is verzoeker het recht op deze gunstmaatregelen verloren. Verzoeker volhardt in zijn middel dat de bestreden beslissing gebrekkig gemotiveerd is, en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het zorgvuldigheidsbeginsel en het vertrouwensbeginsel schendt, alsmede artikel 26/1 §1, al. 2 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981. Het middel is gegrond."

3.2.2. Artikel 26/1 van het Vreemdelingenbesluit bepaalt het volgende:

“§ 1

De vreemdeling die een verblijfsaanvraag indient bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats, in toepassing van de artikelen 10 en 12bis, § 1, tweede lid, 3°, van de wet, overlegt de volgende documenten om deze aanvraag te staven:

1° een geldig paspoort;

2° de bewijsdocumenten die betrekking hebben op de buitengewone omstandigheden, zoals gedefinieerd in artikel 12bis, § 1, tweede lid, 3°, van de wet;

3° de documenten die aantonen dat hij voldoet aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden.

Indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag alle vereiste documenten overlegt, stuurt de burgemeester of zijn gemachtigde onmiddellijk een kopie van de aanvraag naar de gemachtigde van de Minister, zodat de laatstgenoemde persoon de ontvankelijkheid ervan kan verifiëren. Met het oog op de eventuele inschrijving van de vreemdeling in het vreemdelingenregister laat de burgemeester of zijn gemachtigde tot een verblijfsonderzoek overgaan.

Indien de vreemdeling bij de indiening van zijn aanvraag echter niet alle vereiste documenten overlegt, neemt de burgemeester of zijn gemachtigde de aanvraag niet in overweging en betekent deze beslissing aan de vreemdeling, door middel van een document conform het model in de bijlage 15ter. Een kopie van dit document wordt onmiddellijk aan de Minister of zijn gemachtigde bezorgd.

(...)"

3.2.3. De verzoekende partij betoogt dat de bestreden beslissing blijk geeft van een tegenstrijdige en dubbelzinnige houding. Zij stelt dat de verwerende partij niet kan voorhouden dat het overmaken van het dossier aan de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) enkel een welwillende, niet officiële, louter informerende mededeling betreft en geen de facto recht op vrijstelling van het overleggen van de vereiste documenten betreft. Zij stelt dat de verwerende partij op deze manier gevolg heeft gegeven aan artikel 26/1 van de Vreemdelingenwet en dat alle vereiste documenten zijn neergelegd juist doordat de verwerende partij de aanvraag heeft doorgestuurd aan de gemachtigde.

Het betoog van de verzoekende partij kan niet gevolgd worden. Uit de desbetreffende brief van de DVZ van 4 juli 2018, die zich in het administratief dossier bevindt, blijkt dat het duidelijk is dat het gaat om een antwoord op een vraag of er door de verzoekende partij aan de voorwaarden is voldaan. Er staat ook duidelijk vermeld dat er bepaalde bewijzen niet voorgelegd zijn en er valt tevens te lezen dat de wet toestaat om de aanvraag tot verblijf onontvankelijk te verklaren aan de hand van een bijlage 15ter. Op basis hiervan heeft de verwerende partij dan ook een bijlage 15ter genomen. De Raad ziet niet in op welke manier dit er op zou wijzen dat alle documenten door de verzoekende partij zijn neergelegd, nu dit letterlijk wordt ontkend in het antwoord van de DVZ. Bovendien stelt de DVZ zelf voor aan de verwerende partij dat zij een bijlage 15ter neemt en kan de verwerende partij in deze zin worden gevolgd waar zij stellen dat dit niet om een vrijstelling gaat van het overleggen van de nodige stukken. De verzoekende partij kan dan ook niet dienstig verwijzen naar artikel 26/1 van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partij maakt een schending van de opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk.

Het tweede middel is ongegrond.

3.3.1. In het derde middel werpt de verzoekende partij de schending op van de artikelen 10, §2 en 12bis, §5 van de Vreemdelingenwet en artikel 26/1 van het Vreemdelingenbesluit.

"In zijn verzoekschrift, voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing ten onrechte stelt (stuk 1):

Deze aanvraag wordt niet in overweging genomen ..., omdat de vreemdeling om zijn aanvraag te staven niet alle documenten bedoeld in de artikelen 10, §§1 tot 3 en 12bis, §§ 1 en 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, overlegt, namelijk:

Betrokkene legt niet alle in artikel 12bis, §2 van de wet van 15.12.1980 bedoelde bewijzen voor:

- Een gelegaliseerde en vertaalde huwelijksakte
- Een bewijs van goed gedrag en zeden
- Een medisch getuigschrift.

Verzoeker verwijst naar zijn aanvraag dd. 12.02.2018 waarbij volgende documenten werden overgemaakt (stuk 3):

- Paspoort van de heer J(...) A(...)
- Huwelijksakte
- Kopie verblijfstitel van mevrouw M(...) A(...)
- Beslissing CGVS
- Attest CGVS toekenning hoedanigheid van vluchteling mevrouw M(...) A(...) + kinderen
- Geboorteaktes van de kinderen
- Medisch attest (stuk 7 van de aanvraag onder stuk 3 bundel RVV)

Op 7.03.2018 heeft verzoeker ook nog een vertaling doorgestuurd van de huwelijksakte en de geboorteaktes van de kinderen naar de dienst vreemdelingenzaken. Verzoeker vertrouwde er immers op, vermits hij geen opmerkingen had ontvangen vanwege verweerder m.b.t. de volledigheid van zijn dossier, dat het dossier ondertussen aan de dienst vreemdelingenzaken was doorgestuurd voor controle van de ontvankelijkheid (stuk 5). Artikel 12bis § 5 van de vreemdelingenwet stelt trouwens dat "wanneer het familielid of de familieleden van een als vluchteling erkende vreemdeling of van een vreemdeling die subsidiaire bescherming geniet, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, geen officiële documenten kunnen overleggen die aantonen dat zij voldoen aan de in artikel 10 bedoelde voorwaarden met betrekking tot de bloed- of aanverwantschapsband, wordt rekening gehouden met andere geldige bewijzen die met betrekking tot die band in dit verband worden overgelegd. Bij gebrek hieraan, kunnen de in § 6 voorziene bepalingen worden toegepast". Conform artikel 12bis § 5 van de vreemdelingenwet is in de gegeven situatie van verzoeker, nl. familielid van een als vluchteling erkende vreemdeling of van een vreemdeling die subsidiaire bescherming geniet, met wie de bloed- of aanverwantschapsbanden al bestonden vóór hij het Rijk betrad, de legalisatie van de huwelijksakte geen essentiële voorwaarde om het dossier in overweging te kunnen nemen. Evenmin is het bewijs van goed gedrag en zeden een essentiële voorwaarde is om het dossier in overweging te nemen. Conform artikel 26/1 § 1 van het Koninklijk Besluit dd. 8 oktober 1981 moet de vreemdeling die een verblijfsaanvraag indient bij het gemeentebestuur van zijn verblijfplaats volgende documenten overleggen:

- Een geldig paspoort
- Bewijsdocumenten die betrekking hebben op de buitengewone omstandigheden
- De documenten die aantonen dat hij voldoet aan de aan zijn verblijf gesteld voorwaarden.

Artikel 10 § 2 van de vreemdelingenwet voorziet niet in het voorleggen van een bewijs van goed gedrag en zeden, doch enkel, voor een familielid van een erkende vluchteling die zijn aanvraag op de gemeente indient, in het voorleggen van een medisch attest. Gelet op het voorgaande voert verzoeker aldus aan dat de bestreden beslissing artikel 10 § 2 en artikel 12bis § 5 van de vreemdelingenwet schendt en artikel 26/1 § 1 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 werd geschonden. In zijn nota met opmerkingen, voert verweerder aan dat verzoeker zelf onzorgvuldig is geweest wat de vertaling betreft. Verweerder zegt dat van de toegezonden stukken in het Arabisch niet kan opgemaakt worden waarover zij handelen. Verder zegt verweerder dat overeenkomstig artikel 12bis§2 weldegelijk een medisch attest moet worden voorgelegd en dat dit niet bij de aanvraag van 12 februari 2018 zat. Verzoeker wenst hierop het volgende te antwoorden in zijn synthesesmemorie: Verweerder betwist niet meer dat een uittreksel uit het strafregister niet nodig is. Verder kan verweerder echt niet voorhouden dat er een medisch attest ontbrak in de aanvraag dd. 12.02.2018. Voor zover dit ontbrak in de aanvraag dd. 24.06.2018 (?) ontbrak dit alleszins niet in de aanvraag dd. 12.02.2018. Volledigheidshalve wijst verzoeker er op dat hij weldegelijk een medisch attest had en dat hij dit ook zo heeft staan op zijn inventaris van stukken (stuk 3: stukken). Het is onredelijk om te betwisten dat er een medisch attest bijgevoegd was. Dit ondergraaft alle rechtszekerheid, want dan kan altijd alles betwist worden. Wat de huwelijksakte betreft, wordt in se niet betwist dat deze werd overgemaakt. Het document werd trouwens zo ook betiteld in de inventaris, zodat verweerder wist dat het document een huwelijksakte betrof. Verzoeker verwijst naar artikel 12bis§5 van de vreemdelingenwet voor wat de legalisatie en vertaling betreft. De vertaling is er trouwens en werd aan de dienst vreemdelingenzaken overgemaakt. Verzoeker merkt in dit verband nog op dat verweerder onder zijn uiteenzetting bij het eerste middel zegt dat het de dienst vreemdelingenzaken geweest is die de opdracht heeft gegeven om de bestreden beslissing te nemen. Dienst vreemdelingenzaken had zeker rekening moeten houden met de vertaling, die aan hen was overgemaakt. Verzoeker volhardt in zijn middel dat de bestreden beslissing artikel 10, § 2 en artikel 12bis, § 5 van de Vreemdelingenwet schendt en artikel 26/1 § 1 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981. Het middel is gegrond."

3.3.2. In het derde middel betoogt de verzoekende partij dat zij wel een medisch getuigschrift, een bewijs van goed gedrag en zeden en een gelegaliseerde en vertaalde huwelijksakte heeft voorgelegd. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij niet meer betwist dat een uittreksel uit het strafregister niet meer nodig is. Betreffende de huwelijksakte betoogt de verzoekende partij dat niet werd betwist dat dit werd overgemaakt en stelt zij dat de vertaling er is en aan de DVZ werd overgemaakt. Betreffende het medische attest stelt de verzoekende partij dat dit niet ontbrak in de aanvraag van 12 februari 2018, dat zij dit ook zo heeft staan op de inventaris van haar stukken en dat het onredelijk is om te betwisten dat er een medisch attest was bijgevoegd.

Betreffende het medisch attest stelt de Raad vast dat er zich geen enkel medisch attest in het administratief dossier bevindt. Het staat echter wel op de inventaris maar bevindt zich niet in het

administratief dossier. Daargelaten de vraag of er een geldige en vertaalde huwelijksakte werd neergelegd, stelt de Raad vast dat er alvast geen medisch getuigschrift is bijgevoegd. Dit determinerende motief kan op zich de bestreden beslissing dragen. Er moet aldus niet worden ingegaan op de argumenten van de verzoekende partij betreffende de huwelijksakte. Dit is een overtollig motief. Indien de bestreden beslissing op verschillende motieven steunt die elk op zich de beslissing kunnen dragen, moeten alle motieven onwettig zijn om een vernietiging bij gebrek aan deugdelijke motivering te verantwoorden. Het ontbreken van gegronde grieven tegen een determinerend weigeringsmotief leidt tot de noodzakelijke vaststelling dat de bestreden weigeringsbeslissing onaangetast haar geldigheid bewaart. Iedere verdere kritiek op de bestreden beslissing is dan ook in principe te beschouwen als kritiek op een overtollig motief. De verzoekende partij heeft er geen belang bij omdat de eventuele onwettigheid van een overtollig motief niet tot de vernietiging kan leiden.

Het derde middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend negentien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC